

BIBLIOTEKA
SHETIT

884-1

H21

Kujtim Halili

Pranvera
e pozicioneve
POEZI

814-1

H 21

KUJTIM HALILI

DASHORIA PËR PARTINË

Gjurmët e brigadave ku nuk i gjetëm, —
në bregdetin e diqronjash, lugjezash e qytetesh;

Pranvera e Pozicioneve

ne shprehje të përmirësimit të veteranasit e thjeshtë;

shprehjet për Partinë ku nuk e gjetëm, —

Poezi

ne zemra të popullit, thellë,

shprehjet të shprehjeve të vullqanëve e bolës,

ku nuk e shprehim dot.

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

DASHURIA PËR PARTINË

Gjurmët e brigadave ku nuk i gjetëm, —
në fole shqiponjash, lugjesh e qytetesh;
plagët e plumbave ku nuk i gjetëm, —
në mure, në pemë, te veteranët e thjeshtë;
dashurinë për Partinë ku nuk e gjetëm, —
në zemër të popullit thellë, thellë...

Njëherësh të shpërthejnë vullkanet e botës,
atë dashuri nuk e shkulin dot.

Dijetari i shtetit, i shtetit të shtetit

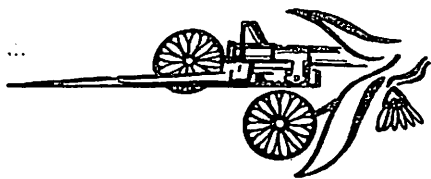
gjatë kohës së mëdha të luftës
në të gjitha shtetet e botës
në të gjitha shtetet e botës
në të gjitha shtetet e botës

NGA DISKUTIMI I NJË TORNIORI

Jeta me zhurmë tornosh na u mbush,
çdo detal djersën tonë e ka;
në damar na rrjedh heroizmi prush,
dhe entuziazmi i ditëve të mëdha.

Jemi lidhur fort me metalin,
çdo tingull na josh si muzikë;
për çudi dikush mund ta marrë
kur flasim me të, si me fëmijë.

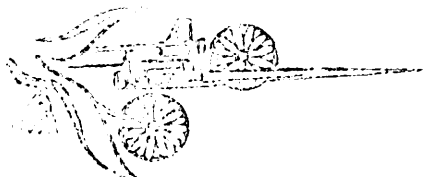
Kështu ndërruam shtat e u rritëm
e na thonë me dashuri: «mjeshtër!», —
një sy mbi torno na e hedh dritën,
po tjetri nuk mbyllet në shënjestër.

PRANVERA E POZICIONEVE

Pozicioneve, mbi grykat e armëve,
zgjaten kërcej të hollë luleshqerre;
nëpër thepa'i hapin petalet
e filladi i dredh' si zilka pranvere.

Dielli frushullon në krahë dallandyshesh,
mbi çanta shpine ulet i ngrohtë;
gjaku buçet e na shtyni në sulme
e pranvera harliset nëpër gjokse.

AI DHE PERANDORI

Ç'fliste zemra atë çast me nagantin?
Retë shtrydhnin dhembjen mbi ballin e Dajtit.
Bryma kishte rënë në petale trëndafili,
si hija e robërisë mbi qerpikët e Vasilit.
Fisheku hante folenë nga padurimi,
siç hanë brigjet rrëmbyeshëm Vjosa e Drini.
Në xhepa shtërngonte grushtet e ashpër
si të ishin mbledhur dhjetë dimra bashkë...
Dhe ecte ngadalë përmbi tokën eshkë
(tokën do ta ndiznin ato krisma rrjesht)!
Ndoshta perandori atë çast po thithte
mëngjezin erëmirë, lavdinë që e priste.
Po në sy i ngrinë malet e larta,
malet majëzhveshur, malet si shpata.
Dora e Vasilit negantin ia ktheu
(njeherësh shpatat sikur vërshëllyen).
Dhe rënkoi poshtë frikës. «Ah, popull i sertë!», —
populli nuk njihte perandor as mbret.

SHYQYRI ISHMIT

Era, që zbriste me zhurmë nga Dajti,
«Malet me blerim mbuluar» fishkëlleu;
mbi ankthin e fashistëve tundej litari
dhe buzëqeshja e Shyqyriut.

Blerimi i së ardhmes ai ishte
si Qemali, Mistua e Vojua mbi tank,
si kolonat pa mbarim të rinisë
në tokën plumb e në qiellin flakë.

Mbi gjoks thikat gjak i pikonin,
por ballin nuk ia uli asnjëherë dhembjes, —
fashistët në hapat e tij dëgjonin
ortekun e lirisë dhe çastin e rënjes.

Ai tej i shtyn me brrylat e hakmarrjes
e krenar shkon përballë litarit
siç shkoi dhe në rrugën e madhe
ku shtoheshin rreshtat si në livadhe bari.

MBRËMJA E FUNDIT KUR DO TË SHKOJ USHTAR

Nëna ze brumin me grurë të ri
e rigoni në mur kundërmon;
nga shpirti më ikën fëminia
e një ndjenjë e re më burrëron.

Nën dritare më janë mbledhur yjet,
burimet, shtigjet, kopetë me dhen;
fqinja mbloodhi lule nëpër pyje
lamtumirën sonte për të më dhënë.

Më thërrasin zogjtë nga foletë: «U rrite!»,
plakat bisedën tjerrin për një nuse;
kokë më kokë u mbloodhën edhe vitet
të më shohin ushtar me pushkë.

USHTARI ME FYELLI

Në stolin e kaltër kur ulet
nga fyelli dalin rrëke e bien këmborë;
vajza me gërsheta mbledh lule,
një tufëz në letër atij t'ia dërgojë.
Vrulle ndjenjash i lëshon gjoksi:
shkëmbinj me gërxe e thellënxa,
fërfëllojnë në dallgë jonxhe kosat,
rreth mullarëve vallen hedh hëna.

USHTARËT E RINJ

Grason u fshijnë karikatorëve
e përsëritin detyrat në vendroje,
era e gëlqeres trazohet
me erë trëndëline e molle.

I kujtojnë nënat në udhë
kur xhepat me fruta ua mbushën...
shamitë i ngritën nënat e urta
e në faqet me push i puthën.